

фірми. Але при цьому аудитор має бути максимально впевнений у тому, що його висновки, зроблені за результатами вибіркового обстеження, відповідають реальному фінансовому становищу економічного суб'єкта, який перевіряється, і можуть бути використані ним для оцінки достовірності всієї фінансової звітності підприємства.

Література:

1. Лінчак О.І. Переваги та недоліки вибірових методів в аудиті / О.І. Лінчак // Управління розвитком. – 2012. – № 7 (128). – С. 101-102.
2. Проскуріна Н.М. Теоретичні засади обґрунтування вибіркового методу в аудиті [Електронний ресурс] / Н.М. Проскуріна. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu-/Ekon/2011_34/stati/6_3.htm (дата звернення: 10.11.2013 р.).
3. Сасенко О.А. Вибіркові дослідження в межах етапів аудиту // О. А. Сасенко / Економічні науки. Серія «Облік і фінанси». Збірник наукових праць. Луцький національний технічний університет. Випуск 9 (33). – Ч.3. – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор Герасимчук З.В. – Луцьк, 2012. – С. 234-239.

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

ГОЛИШЕВА Ю. О.

*Харківський національний технічний університет
сілськогосподарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник - к.е.н., доцент

Гіржева О. М.

В процесі розвитку діяльності суб'єктів господарювання різних форм власності постає питання щодо прийняття певних рішень, які повинні базуватись на об'єктивно обґрунтованих фактах і даних, які повинні відповідати принципам повноти і достовірності. Відповідно до цих умов, виникає такий вид фінансового контролю як аудит, на який покладено завдання щодо здійснення аналізу показників фінансової стійкості підприємства, а також висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність.

В Україні аудит як вид фінансового контролю розвивається порівняно недовго і вже має ряд

недоліків, які пов'язані з неформованими стандартами його функціонування, і запозиченням їх в інших країнах.

Причини виникнення і розвитку аудиторської діяльності безпосередньо пов'язані з особливостями ринкової економіки. Прийняття будь-якого управлінського рішення має ґрунтуватися на економічній інформації, яка формується переважно на основі даних бухгалтерського обліку. Головною метою аудиторської перевірки є перевірка правильності, законності, повноти і достовірності даних бухгалтерської звітності підприємства. До об'єктивних чинників, що зумовлюють виникнення аудиту належать:

- складність процесу формування бухгалтерської інформації і неможливість самостійної перевірки правильності облікових даних;
- розподіл прав володіння та управління власністю;
- наявність інформаційного ризику, тобто можливості наявності у звітності випадкових помилок або спотворень через несумлінність тих, хто її склав.

Це робить незалежний аудиторський контроль не тільки важливим, а й невід'ємним елементом ринкової економіки. Саме тому проголошення Україною переходу до ринкової форми економіки зумовило введення в практику аудиту як незалежного контролю роботи підприємств недержавної форми власності. Аудит здійснюється незалежними особами (аудиторами), аудиторськими фірмами, які уповноважені суб'єктами господарювання на його проведення. [1].

До проблемних питань розвитку аудиту в Україні слід віднести:

- недостатню кількість методичних розробок з аудиторського контролю;
- брак достатнього досвіду аудиторської діяльності;
- недостатню кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, а звідси — і неосвоєний ринок аудиторських послуг;
- відсутність типових форм документів з аудиту;
- відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту;
- нерегульовані питання фінансування робіт зі створення адекватної системи аудиту в Україні;
- страхування аудиторської діяльності.

Разом із тим впровадження аудиту в сферу підприємницької діяльності має в цілому для

держави істотні переваги порівняно з іншими формами фінансово-господарського контролю, зокрема:

- значна економія державних коштів, які витрачаються на утримання контрольно-ревізійного апарату;
- надходження додаткових коштів до бюджету за рахунок сплати аудиторськими фірмами (аудиторами-підприємцями) податків;
- незалежність, конкурентна боротьба, професіоналізм аудиторів, що сприяє підвищенню якості перевірок;
- можливість вибору аудитора замовником тощо.

Деякі аудиторські фірми взагалі не займаються аудитом, а надають тільки консалтингові та інші послуги. В той час як світові тенденції розвитку аудиторських послуг свідчать про скорочення аудиторськими фірмами обсягів консалтингових послуг або виділення з них суб'єктів, що надають консалтингові послуги в окремі структури. Причинами цього є бажання утримати клієнта різноманітністю послуг, що надаються, шукаючи альтернативні джерела доходів. Однак широта послуг призводить до виникнення загроз незалежності та погіршення їх якості [3].

Дослідивши основні проблеми розвитку, можна запропонувати такі шляхи вирішення:

- страхування відповідальності страхових компаній за неякісно виконаний аудиторський контроль;
- встановлення єдиних цін щодо надання послуг аудиторськими компаніями, що змусить їх звернути увагу на якісне надання послуг;
- розроблення єдиних стандартів функціонування аудиторської діяльності в Україні, в яких безпосередньо слід визначити що належить до сфери аудиторської діяльності, оскільки аудиторські фірми часто поєднують декілька видів діяльності.

Отже, як бачимо аудит як вид незалежного фінансового контролю почав розвиватися в Україні порівняно недавно, проте вже має ряд недоліків, оскільки на теперішній час не існує встановлених українських стандартів, щодо його функціонування, а запозичення «правил» його розвитку з зарубіжних країн не є достатньо ефективним.

Література:

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>
2. Роль В.Ф. Фінансове право: [навч. посібник] / В. Ф. Роль, В. В. Сергієнко, С. М. Попова. – Центр учбової літератури, 2011. – 392 с.

3. Миронова Ю. Проблеми розвитку аудиту в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://conf-cv.at.ua/forum/19-82-1>. – Назва з екрана.

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ В ОРГАНІЗАЦІЯХ

ДАБАРСЬКА А. О.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – ст. викладач

Харчевникова Л. С.

За загальним визнанням, комунікації мають величезне значення для успіху діяльності підприємств та представляють одну з найскладніших проблем менеджменту. Ефективно працюючими керівниками вважають тих, хто ефективний у комунікаціях. Менеджери повинні досконало володіти мистецтвом комунікації, так як, образно кажучи, вони виконують роботу «чужими руками».

В зв'язку з цим актуальність даної теми очевидна, оскільки без обміну інформацією неможливе повноцінна діяльність будь-якої організації, підприємства, компанії, тому дослідження проблем і шляхів удосконалення комунікації як однієї з головних умов ефективного управління підприємством є суттєво важливим в системі менеджменту.

Кожна людина щодня користується комунікаціями, але тільки деякі це роблять досить узгоджено. Практично неможливо оцінити важливість комунікацій в управлінні. Майже все, що роблять керівники, аби полегшити досягнення цілей організації, потребує ефективного обміну інформацією. Якщо люди не зможуть обмінюватися інформацією, то вони не зможуть і працювати разом, формулювати цілі й досягати їх. Комунікації не обмежуються лише передаванням інформації, вони сприяють підвищенню показників діяльності організації та рівня задоволеності працівників працею, створюють оптимальні умови для успішного прийняття рішень, розв'язання конфліктів. На наш погляд, саме комунікації виконують вирішальну роль у процесі здійснення управлінських функцій на підприємстві, мотивації і управління персоналом, доведенні повноважень від керуючої системи до керованої і навпаки.

Комунікації в організації – невід'ємна частина діяльності керівника і підлеглого. Деякі дослідники вважають, що ефективність управління персоналом пропорційна ефективності